

Zondaggroep I

17 December 1961

Goedenmorgen vrienden.

Ja, dan zijn we zo langzaam maar zeker gekomen aan

DE DONKERE DAGEN VOOR KERSTMIS

en dat wil zeggen, dat we ook in deze groep bepaalde aspecten daarvan onder de loep moeten gaan nemen. Ik hoop niet dat iemand er zich aan ergert; het hoort er nu eenmaal bij en per slot van rekening, het is een belangrijke periode steeds weer, elk jaar en dit jaar en de komende jaren zelfs in het bijzonder.

U weet allemaal wat Kerstmis wil betekenen tenminste in de Christenheid. Het is natuurlijk zo langzamerhand overwoekerd door kerstbomen kerststallen, kerstmannen en andere attracties inclusief feestverlichting, maar ergens op de achtergrond blijft toch die gedachte van vrede op aarde, enz.

In de oudheid dacht men daarover wel enigszins anders. Wanneer het zo de langste nacht wordt, dan vindt u in menige folklore nog de gedachte terug: Zijn er geesten op aarde, die zich anders niet zo gemakkelijk kunnen openbaren?

Er is niet alleen maar sprake van het licht dat op aarde komt neen, ook het duister komt op aarde. Je zou kunnen zeggen dat de aarde in een betrekkelijk korte periode, die meestal gerekend wordt van 21 Dec. tot 6 á 7 Januari, het brandpunt is van allerhande geestelijke krachten die dan juist de wereld zeer nabij zijn.

Nu lijkt dat misschien wat minder prettig. U denkt waarschijnlijk onmiddellijk aan de schrikroepen die men in de adventstijd blaast om geesten te verdrijven, b.v. in Twente, aan de demonenbestrijding die op vele wijzen wordt uitgebeeld, vooral in Zwitserland b.v. waar ze er wel heel erg plastisch bij zijn, in (Oostenrijk, maar ook in lichtgewijzigde vorm in vele plaatsen in Nederland. Denkt u eens aan de Sintere Klazen van Texel en Terschelling.

Deze situatie heeft natuurlijk grote voordelen, want door de mentaliteit van het Kerstfeest, door de bijzondere situatie ook van de aarde die juist dan in haar baan een eigenaardige vertraging en versnelling doormaakt, is het inderdaad zó, dat geestelijke werelden de aarde gemakkelijker kunnen benaderen en beroeren. Zeg maar dat het trillingsgetal van de aarde verandert. Dat heeft natuurlijk niets te maken met de kerstboom, maar het eeuwig leven, de eeuwigheid staat dan eveneens dicht bij de mens; dus hogere krachten die we niet meer kunnen verwachten als duiveltjes, die over de aarde rondwandelen.

In deze tijd speelt zich dan een wisselwerking af, waarbij de mens actief en ook enigszins bewust betrokken wordt bij de controversen, die bestaan tussen licht en duister.

Ik geloof dat dat punt nu wel duidelijk genoeg gemaakt is. Nu die kwestie van die controversen licht en duister. Kijk eens, duister en licht zijn in feite alleen maar uitingen van dezelfde kracht. We behoeven voor geen van de twee bang te zijn, we behoeven geen van de twee in het bijzonder te begeren. Het is alleen ons eigen wezen, dat ons bestemt tot het licht; wij horen nu eenmaal bij het licht en daarom is het duister voor ons onaanvaardbaar. Het behoeft dus voor andere entiteiten, die vanuit uw standpunt duister zijn, lang niet altijd gelijktijdig slecht of demonisch te zijn. Wat voor u licht is, kan voor een ander duister zijn en omgekeerd. Van dat standpunt moet je uitgaan. Wanneer er nu een gemeenschappelijke gedachte is die de mensheid en een groot gedeelte van de lichtende en de duistere geest samen brengt in een streven, dan ontstaat er een z.g. harmonische drieklank of men zegt ook wel een kosmische triade, een soort drie-eenheid.

Dat is nu het belangrijke punt van de zaak. Wanneer er drie krachten zijn die samen passen, die op een gegeven ogenblik zo afgestemd zijn dat ze elkaar aanvullen, dan zal elke willekeurige variant die bij deze drieklank wordt gebracht (binnen deze triade wordt gebracht) dus onmiddellijk mee aangepast kunnen worden aan het geheel. Alleen wanneer een van de krachten zelf wordt versterkt, is het mogelijk dat het evenwicht teloor gaat.

Normalerwijze is Kerstmis een evenwichtige tijd. Nu, ik geloof, dat ook dat punt duidelijk gemaakt is. Dan komt de vraag:

Wat is er dan op het ogenblik aan de hand, dat zo belangrijk is? Wel, er zijn een hele hoop mensen, die eigenlijk voor het licht bestemd zijn, zoals iedereen, maar door hun wijze van leven en denken, hun binding aan de materie, hun negatief denken, hun pessimisme, zich eigenlijk een beetje aangesloten hebben bij het duister. Er is juist door hun wezen, hun bestaan en hun denken een z.g. bias, een vooroordeel zou ik haast zeggen, in de richting van duistere of demonische krachten. Zolang dat bestaat kunnen we daar niets aan doen. Wanneer dat duister op de wereld gemakkelijker beleefbaar is dan het lichte en dat is meestal het geval kunnen we er wel zeker van zijn dat het altijd zo blijft, ook wanneer het geen Kerstmis is. Komt nu echter de Kersttijd en zijn we in staat om een bepaald deel van de lichte kracht te versterken, dan wordt het evenwicht hersteld.

En nu het vreemde: Wanneer deze krachten a.h.w. faden (afnemen in sterkte) zullen ze dit altijd in gelijke mate doen. Zijn we in staat om meer licht te scheppen dan er duister is (een onevenwichtigheid, ik geef het toe), dan zal uiteindelijk licht overblijven, wanneer de aarde op haar baan weer verder is gekomen: dus op een ander punt komt en haar verhouding t.o.v. de zon dus weer gewijzigd is.

Een typisch verschijnsel vindt u niet? Dus eigenlijk, zou u kunnen zeggen, wordt in de Kersttijd vaak bepaald, of het komende jaar er een zal zijn met overheersend lichtende of overheersend duistere uitingen, ook in de mensenwereld en het samenleven. Ja, ik ben bang dat er niet veel in ligt van dat "stille nacht, heilige nacht," het heerlijk kerststalletje en het vroom bij de kaarsjes zitten bidden. Misschien zit er wel iets in van de Kerstboodschap en het Kerstverhaal zelf: "En zie, ik verkondig u een blijde boodschap,"

Het is verdorie nogal wat, wanneer de mens dus zelf mee kan werken aan de overheersing van het licht op aarde. Dat kun je zo maar niet even opzij zetten. Als je licht wilt zijn en licht wilt geven, dan zul je verder natuurlijk moeten zijn aangepast aan de geaardheid van je tijd. Dat bevat dus ook de invloed van de kosmische heerser, planetaire invloeden en alleen wat daar weer bij hoort.

Aanpassing aan je tijd plus lichtend streven vormen tezamen positieve invloed; voldoende positieve invloed betekent dat het gehele komende jaar deze positieve beïnvloeding ook verder vertoont.

In de oudheid wisten de mensen dat ook wel, maar ze verklaarden het anders. Ze zeiden dat de goden over de aarde heen gingen rond de zonnewardfeesten en dat, wanneer die goden goed gingen, het de mensheid ook goed zou gaan. Ze brandden vuren te hunner ere, Kerstvuren (ja, geen paasvuren hoor, kerstvuren) en zo'n vuur had dus rook. Wanneer die rook een boomgaard of een veld beroerde, dan zou daar de godheid gegaan zijn en dan zou het daar vruchtbaar worden. Bijgeloof natuurlijk. Maar de positiviteit van denken die daaruit voort kon komen, had op een gemeenschap een grote invloed, want die gemeenschap dacht lichtender, positiever, die maakte dus het positieve in die periode overheersend en had inderdaad een welvarend jaar. Oorzaak en gevolg liggen een beetje anders dan bij het bijgeloof, maar het zijn feiten.

En nu heb ik als inleider, want ik ben eigenlijk maar een beetje inleider, gemeend, dit alles eens volkomen duidelijk te moeten stellen. Deze dagen zijn belangrijk omdat dat, wat je nu doet, wat je nu denkt, vaak het denken en het doen voor een jaar kan bepalen, niet alleen van jezelf, maar ook de invloed die op anderen inwerkt, de sfeer waarin u zich met uw medemensen gaat bewegen. Daarbij is het niet zo belangrijk dat dat van boven uitgaat. Ik bedoel: een kerk vol vredesliederen en een hele Internationale vergadering vol vredesliederen en gezangen, betekenen niet veel. Het gaat om onszelf.

Wanneer wij in deze tijd het lichtende tenminste volledig erkennen en zo mogelijk in en door ons zelf versterken, zullen wij een soort zegel zetten op de toekomst, en dat zegel is het

belangrijkste van alle dingen. U hebt wel kunnen merken afgelopen vrijdag b.v. dat ook wij proberen het onze eraan te doen.

En nu heb ik hier voor u een spreker, ja wat moet ik ervan zeggen in ieder geval geen Kerstmannetje. En ja, hij behoort niet direct tot het Christendom, zelf.

Een spreker, die deze balans van krachten buitengewoon goed kent en die daarmee veel gewerkt heeft. Wanneer u het goed vindt, dan zullen we hem dus maar vragen, of hij u verder uiteen wil zetten wat er eigenlijk gezien de triade van krachtens de werkingen van deze tijd zo'n beetje verwacht moet worden en ook wat de mensen daaraan kunnen doen. Ik denk zo; dat het onderwerp voor u even interessant is als het voor ons in de geest is en ik hoop dus alleen maar, dat het voor u het begin is van een misschien wat kille, maar toch zonnige en bovenal aangename Zondag.

o-o-o-o-o

Goedemorgen vrienden.

Als gast in uw midden en misschien niet geheel en al in staat uw instrument volledig te beheersen, zou ik gaarne uw aandacht vragen voor alle aspecten van deze dagen en in het bijzonder voor de werkingen, die rond de komende drie á vier weken verwacht kunnen worden, plus de mogelijkheden die daarin gelegen zijn.

Allereerst wil ik u wijzen op het feit, dat in deze dagen een balans van geestelijke krachten tot stand komt, waarbij de lichtende krachten der geest zowel als de meer duistere krachten t.o.v. elkaar een nieuwe verhouding vinden.

In dit geheel is de mensheid, die haar licht en geheel kunnen verdrijven meestal de beslissende.

Een derde waarde duister nimmer elkander stem heeft in het verloop van de toekomstige ontwikkelingen en gebeurtenissen. De tendens van de tijd en wel in het bijzonder de kosmische heerser, die zijn invloed laat gelden, betekent dat de mensheid een bepaalde reeks van mogelijkheden bezit en dus op een bepaalde wijze het evenwicht tussen geesten van licht en geesten van duister kan corrigeren. Dit houdt in dat de mogelijkheid van de mens om hier in te grijpen, inderdaad beperkt is.

Ik wilde graag met uw welnemen hier allereerst uiteenzetten, welke de mogelijkheden zijn van deze tijd en waarom. Aquarius als heerser zal in de komende tijd een sterke oppositie moeten doormaken, waarbij voor al Neptunus (de ster van het onvoorziene) zich als een oppositie toont. Het onverwachte regeert de wereld en dit betekent dat een niet voorbereid zijn op het onverwachte te allen tijde schadelijk moet blijken.

Wanneer men denkt dat oude methoden, oude gebruiken en gewoonten zonder meer kunnen worden voortgezet, wordt men geconfronteerd met plotselinge veranderingen van situatie, waaraan men zich niet kan aanpassen. De onrust en de onzekerheid, die daaruit voortkomen, kunnen in een komend, jaar een grote invloed hebben. Gelijktijdig kan een onzekerheid t.o.v. het heden, die men in zich draagt, een blijvende invloed vertonen voor praktisch eveneens geheel het komende jaar en daardoor vooral de negatieve aspecten van het onverwachte voor de mens waarschijnlijk maken.

Ten tweede vinden wij in deze invloeden de controverse tussen een uiterlijke of z.g., lippengodsdienst en de innerlijke Godsbeleving. Waar deze beide steeds sterker tegenover elkaar komen te staan en men zich in steeds mindere mate aan de belangengemeenschap der Christenheid of van andere Godsdiensten kan wijden en gelijktijdig in zich waarlijk Christen is of de wetten van zijn Meesters geheel vervult, zo blijkt wel, dat wij vanuit het Christelijk geloof geen positieve tendensen kunnen verwachten, die noodzakelijk zijn voor de komende tijd. De mens, die zich daaraan bindt, zal eerder verwarring, onverwachte storingen en zelfs haat en zelfzuchtigheid in zich moeten ontdekken en op zijn pad vinden.

De invloed die ten goede is, ik zou haast willen zeggen dat deze invloed de meest lichtende is van het komende jaar, is ontleend aan de samenwerking tussen de steeds sterker wordende heerser Aquarius en de hem zeer gunstig gezinde invloeden Mars, Venus en Uranus. Deze drie tezamen bevorderen daadkracht, receptiviteit en ook mystieke ontwikkeling. Zo kan worden

gerekend met technische en mystieke ontwikkelingen op deze wereld, die niet zijn aangepast aan een wetenschap. Vernieuwingen die de mensheid enigszins met stomheid slaan.

Men kan rekenen dat ook in het eigen leven deze elementen naar voren komen en dat men in vele gevallen agressief moet worden en zijn, wanneer het gaat om hetgeen men zelve ziet als goed, en dat zuivere passiviteit in deze dagen als slecht en nadelig wordt. Deze Kerstperiode, deze periode van grote invloed, houdt dit in dat de mens die positief en daadkrachtig denkt, bereid is zijn gedachten om te zetten in daden en niet schuwt om ook zelfs in deze dagen van rust en bezinning zo nodig actief voor zijn doeleinden te streven, de positieve werkingen op de wereld aanmerkelijk beïnvloed.

Aquarius is verder, althans in zijn positieve richtingen zoals u bekend, een kracht van eerlijkheid en een kracht van licht. Hij is een lichtdrager en gelijktijdig een drager van waarheid, een keurmeester a.h.w. t.o.v. het kosmische, het innerlijke en ook het mystieke. Deze keur zal ongetwijfeld ook aan de wereld worden voorgelegd en het wordt reeds in deze dagen tot een proef. De mens, die eerlijk kan zijn, zeker t.o.v. zichzelf en zo mogelijk ook t.o.v. anderen, zal juist in deze dagen ervaren, dat er een rechtvaardigheid bestaat die alle menselijk besef te boven gaat, dat er een positief ingrijpen bestaat vanuit hogere krachten, dat zelfs het gehele lot der wereld zou kunnen wijzigen,

Dit zijn, mijn vrienden, de eerste invloeden die dus op uw aarde afkomen. Ik heb reeds enigszins aangeduid welke houding u daarbij kunt innemen. Ik wilde gaarne als tweede deel van mijn betoog ingaan op de problemen, waarmee de mens persoonlijk geconfronteerd wordt en de oplossing die daarvoor, juist in deze dagen, te vinden is. Allereerst:

Voor bijna elke mens bestaat op het ogenblik een zekere agressie, bijna een ieder voelt zich enigszins aangevallen of bedreigd, wat in enkele gevallen ook kan zijn verlaten of misacht en genegeerd. Wie deze houding blijft volhouden, ook terwijl men op het ogenblik dus de Kerstdagen tegemoet gaat, wie agressief a.h.w. ingaat tegen iets dat hij ziet als onrecht in plaats van de agressie te zien als een kracht die hij noemt u het mijnentwege een geestelijk idool kan gebruiken om de juiste werkingen tot stand te brengen, die zal negatief zijn.

Maar wanneer u in deze dagen nu eens uitgaat van uw eigen wezen, u zegt daarbij: "Ik bedoel het beste, ik wil het goede, ik zoek rechtvaardigheid, ik wil de naastenliefde dienen," Dan mag u ook stellen: "Al wat mij aanvalt is in feite een poging tot correctie. Ik ben klaarblijkelijk toch niet volledig juist geweest in mijn leven en mijn opvattingen, daarom wil ik boven alles hier harmonie stellen. Wanneer ge u verlaten voelt, dan zult ge u moeten realiseren dat in de ware harmonie geen verlatenheid bestaat. Dat misachting niet mogelijk is waar werkelijke harmonie ontstaan is. Er mankeert iets aan de harmonische verhoudingen, die ge zelf rond u schept.

In deze dagen te streven naar een harmonie, waarbij men zich niet eenzaam, verlaten, misacht enz. gevoelt, bevordert juiste en harmonische verhoudingen, die zeer lang kunnen blijven voortbestaan. Ik weet ook dat in deze tijd, zoals in de afgelopen drie á vier maanden, de mens heel vaak op de proef is gesteld. Hij heeft zijn beste bedoelingen zien verzanden. Hij meende iets te bereiken en het ontsnapte hem nog net. Hij meende dat hij goed handelt, maar hij was niet eerlijk, hij was misschien niet zuiver of daadkrachtig genoeg. Hij heeft zich niet gerealiseerd wat de consequenties kunnen zijn. De mens heeft dus veel van zijn mislukkingen in de laatste tijd te wijten aan een foutief inzicht of een foutieve benadering, die een fout kan tonen vanaf het gebrek aan eerlijkheid tot zelfs een gebrek aan inzicht en begrip voor de werkelijkheid.

Om dit corrigeren in deze tijd kan men overgaan tot een daadkrachtig werkzaam zijn, waarbij men vanuit zichzelf en alleen vanuit zich zelve rekent met volledige eerlijkheid, trachtend om de wereld zoveel mogelijk te geven en haar zo goed mogelijk te dienen. Dan kunnen veel van die geschillen, van die fouten, van die tegenslagen uit het verleden worden goedge maakt. Ja, wat meer is, zij kunnen in het tegendeel worden omgezet.

Ik wil nog wijzen op de gezondheid want voor mensen maakt ook deze een vaak zeer belangrijk deel uit van zijn totaal bestaan. Gezondheid, zuiver lichamenlijk gezien, kan natuurlijk niemand gegarandeerd worden. Het is onmogelijk alle oude kwalen en feilen onmiddellijk te herstellen, maar wij weten ook dat eigen instelling t.o.v. het leven, de wijze waarop men aandacht geeft aan zijn kwalen, een groot verschil kan uitmaken. Wij menen te mogen constateren dat de laatste tijd een zeer groot aantal op zich zelf niet ernstige kwalen

zodanig werd overdreven door psychische invloeden, dat zij tot werkelijk ernstige gebreken dreigen te worden.

Wees positief en put uw kracht zonder geërgerd zijn, zonder het stellen van eisen? uit het feit dat zolang uw geest levendig is en werken kan uw totale wezen positief gericht is en ongetwijfeld ook op het gebied van gezondheid krachten kan puren.

Een derde deel van mijn betoog wil trachten u inzicht te geven in de leringen van deze leringen van deze tijd en hun positieve werkingen.

Onze nieuwe Meester brengt op aarde de gedachte aan vrijheid, zelf aansprakelijk zijn en vele verdere vernieuwingen, die alle tezamen de oude leer van naastenliefde en vrede hernieuwd mogelijk maken binnen de menselijke samenleving. Zijn leer is niet bedoeld voor mensen, die zich door deze leer gediend willen rekenen.

Men heeft niet de naaste lief, opdat deze u zal liefhebben. Men dient niet de naaste, opdat de naaste u zal dienen. Er is geen enkele reden om eigen werken en streven, ja zelfs de waardering daarvoor, afhankelijk te stellen van anderen.

Het is niet belangrijk dat anderen u zien of waarderen zoals ge dat wenst, het is slechts belangrijk dat ge handelt en werkt volgens uw eigen waardering. Het is niet belangrijk dat men zich tot een gemeenschap kan wenden, die dan de verantwoordelijkheid voor het ik schijnbaar overneemt en misschien zelfs uw zonden vergeeft. Het is belangrijk, dat gij in u zelve de verantwoordelijkheid volledig aanvaardt met alle consequenties voor alles wat u in uw eigen leven vindt als nastrevenswaardig, als belangrijk en goed.

De lering van deze tijd is niet gemakkelijk. Zij is niet eenvoudig. Zij eist van u, dat gij zelf uw last en opneemt, ze draagt naar beste weten, zonder ooit een vergelijking te maken tussen hetgeen gij draagt en hetgeen een ander dragen moet, zonder ooit een beroep te doen op de meerderheid om u te bewonderen voor uw uithoudingsvermogen of uw prestatie. Maar deze dagen, vrienden, vergen steeds meer een alleen op jezelf vertrouwen en op de goddelijke kracht die in en rond je is. Deze dagen vragen steeds meer een zuiver persoonlijk streven, gericht ongetwijfeld op het geheel, op ons beste innerlijk weten en beseffen, maar niet meer dan dit.

Organisatie is in vele gevallen in deze dagen eerder een wurging, een strik, dan de steun en sterkte die men er vaak aan toekent. De tijd is vluchtig en zo moet ook uw eigen leven vluchtig en snel zijn. Niet als een gepantserd ridder moet ge staan tegenover de buitenwereld, maar eerder als een licht geklede sportsman, die zich vlot en snel kan bewegen en die in zijn snelheid van reactie eerder dan in de gedegenheid van zijn tongriem veiligheid zoekt.

Men moet op zichzelf vertrouwen en niet op andere dingen. Men kan niet vertrouwen op de organisaties van de wereld, geestelijk of stoffelijk georiënteerd. Men kan zelfs niet vertrouwen op de wetenschap. Men kan nergens op vertrouwen behalve op zichzelf, op zijn eigen vermogen om voortdurend zich aan te passen aan de heersende tendensen. Zelfvertrouwen is noodzakelijk om de verantwoordelijkheid voor het ik te kunnen dragen.

Zoek dan in deze dagen zelfvertrouwen; want ge zijt meer en vaak veel beter dan ge denkt te zijn. Ge kunt veel meer dan ge volbracht hebt in deze tijd. Er liggen voor u nieuwe en vaak belangrijke taken te wachten, maar ge kunt die pas vinden, vinden en aanvaarden, als u eerst zelve zeker bent van uw doel uw vertrouwen wordt nimmer beschaamd. Ge kunt van deze tijd een periode maken waarin uw eigen wezen openbloeit, wonderdadig zich uitbreidend als het mosterdzaad dat tot een struik wordt, als de onzichtbare vrucht die tot een grote boom groeit in korte tijd. Ge kunt u onnoemelijk snel ontplooien wanneer ge positief zijt in deze dagen en daarom.

Vertrouw op uzelve. Gebruik de wereld krachtens dit zelfvertrouwen om al hetgeen ge bevorderlijk meent te weten voor innerlijke harmonie met de wereld of vervulling van eigen taak tot stand te brengen. Aarzel niet en bepaal zelve uw doel. Maak uw leven met al wat erin is daaraan dienstbaar en zo u dit teveel is, tracht althans in deze dagen rond Kerstmis enkele van de door mij genoemde punten voor uzelf te herdenken en te herbeleven. Tracht iets daarvan althans om te zetten in de praktijk. Ge zijt niet volmaakt en ge zult het niet worden, ook niet door deze wetten en werkingen, voordat ge het volledig inzicht verworven hebt, maar

reeds nu kunt ge het lichtende sterk maken; en een sterk licht dat over de aarde gaat is als een zegen, die het jaar vruchtbaar ook in geestelijk opzicht.

Zo vervullen we mede een deel van de taak van onze nieuwe Meester een deel van de taak ons alles opgelegd, te weten: Mensheid en wereld te verheffen tot een hoger vlak van bewustzijn, een zuiverder vorm van leven en een krachtiger besef van de oneindigheid. Ik dank u, vrienden, voor uw gehoor.

o-o-o-o-o

Ja vrienden,

Ik meet even nog maatregelen treffen. Eigenlijk een beetje typisch hé, iemand van de hogere leiding met een verstopte luchtpijp. Maar ja, wat kun je in een Hollands klimaat ook anders verwachten. Dat mag ik niet zeggen, dat is negativisme. Juist, en daarmee zijn we eigenlijk meteen in de kern van de zaak gekomen. Wat u zo-even hebt gehoord is van een groter en intenser belang dan de woerden alleen misschien zouden zeggen. Het is iets, waarmee je werkelijk wel wat kunt doen. Het is vooral iets wat uiteindelijk het lot van de wereld, van de mens en zelfs van uw eigen geest kan bepalen. Maar het is zo moeilijk, he? Het is gemakkelijk genoeg om beleefd en hoffelijk te zijn, maar om die hoffelijkheid eens terzijde te stellen en precies de waarheid te zeggen..... ik weet niet, of dat zo gemakkelijk is, want dan zul je je waarschijnlijk op een visite op den duur moeten gevoelen als een oppositielid midden in een Kamerzitting.

Vooral wanneer je moet zeggen: "Ja, wat je daar zegt, is niet meer verstandig, dat is dom." Of: "Ja, u doet nu wel alsof, maar ik weet heus wel, dat u dat niet reept," Dat durf je niet, he? Toch is het eigenlijk nodig. Je moet op den duur naar een eerlijke verhouding toe. Je moet naar een direct en actief en positief bestaan toe. Dat vind je nooit in een accentueren van uiterlijke gebruiken, conventies, verschillen van ras, stand, enz. Nu geloof ik dat u dat allemaal beamt, in theorie althans. De praktijk is het moeilijkste dat er is.

Dat wij op het ogenblik zo in toenemende mate horen hameren en zelf ook moeten hameren op die praktijk, ja dat heeft zijn zin. Weet u, als je in de wereld gaat kijken, dan heeft die mensheid op het ogenblik tenminste 20 prachtige recepten liggen om van die wereld een paradijs te maken en er zijn groepen die al die recepten voorstaan, die ze verklaren te zijn de kern van hun eigen streven en leven.

Het is alleen zo, dat ze om de mensen gelukkig te maken hen in concentratiekampen opsluiten; dat ze om de eenheid van de mensheid te bevorderen anderen heidenen, ketters en leugenaars noemen; dat ze om de democratie te bevorderen de vrijheid van de mensen aan banden leggen enz. enz. Dat zijn de feiten. Het gaat tegenwoordig niet meer om de mooie stellingen. Mooie woorden genoeg, mooie stellingen genoeg.

Het gaat nu om de praktijk. En die praktijk, vrienden, die kunnen we alleen vinden vanuit ons zelf. Want het is heel erg aardig en te zeggen dat we iets goeds moeten gaan doen en dan een hole hoop mensen bij elkaar brengen en die iets goeds laten doen, maar als je zelf niets goed doet daarmee, heb je nog niets gedaan. Het gaat er om wat je zelf doet, wat je zelf tot stand brengt, hoe positief je eigen streven is. Dat is zo lastig, hé? Ik bedoel: een paar advertenties, een beetje reclame, dan zijn er weer een hoop mensen beter hé? Dan gaan we goed doen, of ze kopen datgene wat je kwijt wilt zijn, (het ligt er maar aan in welke branche je zit). Maar zelf iets doen dat is zo lastig.

Het is gemakkelijker om een kruier te nemen en hem een tientje te geven, om een boodschap voor een oud vrouwtje te doen dan zelf de koffer een paar honderd te dragen. Ik geef het graag toe. Toch is er een groot verschil. Wat je zelf doet is een praktisch en direct deel van je eigen wezen en daar heeft op het ogenblik en zeker ook vandaag alles weer om gedraaid in ons betoog. Wij werken hard. Wij doen ons best en eerlijk gezegd, we proberen alles, wat we u leren, al van te voren in de praktijk te brengen. Het is zo beroerd, u ziet ons nooit. U merkt zo nu en dan wel eens dat we wat voor u doen of dat we u helpen en u merkt soms wel eens dat we in de buurt zijn misschien, maar verder gaat dat niet. Daarom kunnen we u het goede voorbeeld moeilijk stellen. We moeten het met woorden doen. Maar dat we het met woorden doen, vrienden, neemt nog niet weg, dat het voor ons een praktische werkelijkheid is en dat het er voor u één moet worden.

De vraag is niet alleen meer op het ogenblik: "Ben je een goed O.D.V. er" zoals u zegt: bent u wel een goed K.V.P-er? We zijn geen partij. De vraag is nu: "Bent u, onverschillig op welke wijze u verder tegenover ons staat, een zo actief, bewust en positief werkend mens als maar mogelijk is? Dat is hetgeen waar het om gaat. En wanneer onze vriend en gast van vandaag dat allemaal zo tot uiting heeft gebracht gezien zijn niet geheel perfecte beheersing van het voertuig misschien wat vlakker dan eigenlijk noodzakelijk was dan is dat alleen, omdat wij deze boodschap aan alle kanten horen, naar alle kanten moeten brengen en vooral overal en steeds sterker in de praktijk moeten brengen.

Het geeft niet welk risico je moet nemen, wanneer je iets ziet als goed, moet je. zorgen dat het gebeurt. En met deze slagzin mag ik misschien ook mijn persoonlijke bijdrage eindigen en u vragen, of u nog een onderwerp heeft waarmee we dan tevens een einde kunnen maken aan deze bijeenkomst.

o-o-o-o-o

Het symbool van het kruis.

Het Kruis

Het kruis is het symbool van vier wegen die tezamen komen. De vier dimensies die tezamen de droom van de mensen omgeven. Het kruis is een symbool van leven, dat in zich draagt de kern van eeuwigheid en toch de tijd weer symboliseert en eert met alle vier zijn armen.

Het kruis is het symbool van de wreedheid, de drang en de noodzaak om zonder erbarmen voort te gaan en gelijktijdig symbool van de kosmische liefde, die de mensen draagt door geheel het bestaan.

Het kruis is de onvree met onbegrip en haat verweven, die tegen alle werkelijkheid strijdt en het gouden licht der eeuwigheid liever ziet ondergaan, dan in eigen bestaan de waan van 't wezen te erkennen; liever al ziet vergaan tot duisternis, dan zich te gewennen aan nieuw begrip en nieuwe tijd. Het kruis is een symbool van strijd en overwinning, van liefde en haat. Het is het kruispunt van der kosmos vele wegen. En toch wordt het ons tot een zegen indien wij dit kruis juist verstaan, want ligt niet juist in dit kruis ook voor ons een pad dat het bestaan kan maken tot een zinrijk stijgen naar hoger hemel, hoger sferen.

Het kruis is het symbool van Jezus, van diens liefde, leven, werk en leer. Maar ook van al wat er bestaat. Het kruis is het teken, dat het leven in je achter laat, opdat je weten zult, hoe in het zijn te streven, de mislukkingen en de tegenslagen, de teleurstellingen die je moet dragen, het verlies en de winst, de dromen die nimmer uit zijn gekomen en toch de werkelijkheid al tezamen leidt in dit kruis tot het kennen van het Vaderhuis, de goddelijke kracht en macht, de goddelijke liefde, de pracht van het eeuwig licht, dat in je zelf ontstaat en tintelend, je duizend maal gelijktijd ook voort zweept.

Het kruis is het gegeven van de eeuwigheid, dat in de beperktheid van de tijd zich moet openbaren. Het kruis is het symbool van ons bestaan in geest en sfeer en stof en wereld, omdat wij, wetend om het kruis, wegen kunnen gaan die ons bevrijden van al wat aan schijn ons omringt, de sluier die ons verblindt De mens, die het kruis in zich heeft, vindt een weg boven de verblindings van het licht tot voor het aangezicht van Hem, die alles heeft geschapen. Zo is dit kruis ons wel symbool en teken, weg en wapen tegelijk indien wij slechts dit al beseffen en ons zelf tot waardigheid en eenheid met het kruis verheffen, zonder te vragen hoe de kosten zijn,

Ik geloof wel dat ik daarmee uw symboliek van het kruis heb volbracht en dan kan ik er alleen nog dit aan toevoegen: Vrienden, zo lang als we het alleen maar mooi zeggen, zijn we Farizeeërs. Zo lang als we ons zelf zondaars noemen en daar rustig bij blijven staan, dan zijn we op zijn minst genomen tollenaars. Maar op het ogenblik dat we beseffen, dat de schoonheid van onze woorden om ons uiterlijk werken innerlijk bevestigd moet worden, dat recht, rechtvaardigheid, eerlijkheid en licht tezamen de kern van ons wezen moeten zijn, oprecht en desnoods zakelijk, dan zijn we mensen, die waardig zijn om het pad te gaan, dat ook door het kruis wordt aangeduid.

Ik wens u allemaal een gezegende Zondag toe.